

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, Ústav estetiky a dějin umění

Lucie Bicanová, Kostel jména Panny Marie v Lomci – stavební historie, funkce, výzdoba, Bakalářská práce 2014

Lucie Bicanová si za téma své bakalářské práce vybrala jeden z nejpůvabnějších barokních kostelíků jižních Čech – kostel P. Marie v Lomci. Práce začíná – ne úplně obvykle – popisem architektury kostelíka, v němž překvapí hned dva poměrně obsažné citáty – jsou zbytečné, neformulují žádnou originální myšlenku, ale jen tvoří část popisu stavby. Autorka také hned v této kapitole bez vysvětlení požívá pro lomecký kostelík termín „španělská kaple“.

Následuje obsáhlá kapitola věnovaná rodu Buquoyů, na jejichž panství byl kostel postaven péčí člena rodiny knížete Filipa Emanuela, která podle mého názoru příliš do šířky rozebírá rodinnou historii na úkor podrobnější charakteristiky samotného stavebníka. Záslužnou částí práce je uvedení stavebních aktivit Buquoyů i na jiných panstvích, zejména na Novohradsku i zahrnutí Lomce do sítě poutních míst na územích patřícím Buquoyům (mimo Lomce ještě Trhové Sviny a Dobrá Voda. Buquoyové měli na vzniku lomeckého poutního místa osobní zásluhy: Filip Karel získal a pro budoucí kostel věnoval sošku Panny Marie Foyenské a také zřejmě osobně vybral místo budoucího staveniště. Jeho syn, Filip Emanuel byl pak vlastním stavebníkem kostela. Autorka vedle stavební historie uvádí i popis interiérové výzdoby, v níž zaujme zejména baldachýnový oltář zhotovený podle Berniniho římského vzoru. Důležitou součástí výzdoby interiéru je fresková výmalba, v níž L. Bicanová spatřuje dvě základní významové linie: tajemství P. Marie a Loretáská litanie. Práce dále pokračuje krátkým přehledem dějin lomeckého kostela jako poutního místa a končí kapitolou pokoušející se zaujmout vlastní stanovisko k otázce autorství lomeckého kostela, kde starší literatura uvažovala o J. B. Santinim Aichlovi, stavebníkovi hraběti Filipu Emanuelovi, případně architektovi Matěji Tischlerovi. L. Bicanová se – podle mého názoru správně přiklání k osobě hr. Buquoye.

Práce je napsaná s velkým osobním zaujetím autorky, ale s drobnými nedostatky, mezi nimiž na prvním místě stojí chybějící úvodní kapitola o pramenech a literatuře, dále drobné odchylky od normy v poznámkovém aparátu i místy přebujelé používání zbytečných citátů. Proto práci klasifikuji stupněm velmi dobře a doporučuji k obhajobě.

Michal Šroněk, 11.6. 2014

